

hvad vi have læst og oplevet om Egen og dens Mænd, saa tror jeg, at de Herrer ville blive noget mildere stemte og ikke ville være saa strenge overfor de — jeg beder bemærke — 6 Personer, hvorom der her er Tale. Lad de gamle Skipperne faae tilnærmelsesvis de samme Vilkaar, som vi gjennem mange Aar have givet vore yngre Lieutenanter, lad os være lidt rimelige og ikke holde saa strengt paa Examinensvæsenet og de Kvalifikationer, der opnaas derigjennem, og som ofte erhverves ved Statens Hjælp og paa dens Beføstning, og lad os mere se paa den Tjeneste, der ydes Statsamfundet, uanfjet Examen, og lad os saa ikke anlægge en strengere Maalestok overfor disse Mænd end overfor Andre.

Holm: Jeg maa nedlægge en Indsigelse imod, at jeg ved 2den Behandling skulde have sagt om Fyrskipperne, at det ikke var nogen ansvarfuld Post, de beskæftede. Jeg ubtalte nemlig, at enhver Klasse af Embedsmænd nok vilde faae sin Forpaver, og nu er dette virkelig gaaet saa godt i Opfyldelse, som det vel kunde, idet Fyrskipperne vist meget vanskeligt ville kunne faae en bedre Forpaver end det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg). Jeg tillod mig tillige som Slutning derpaa at sige, at jeg ikke benægtede, at deres Post kunde være meget ansvarfuld. Men det forekom mig, at uaagtet det ærede Medlem gjorde sig al mulig Flid for at udvirke, at disse Mænd fik dette Lønningsstillæg, som han noget i Modsigelse med sig selv, idet han snart sagde, at man for denne lille Lovs Bedkommende kunde foretage denne lille Undtagelse, da man ventelig stod ved en Revision af alle Lønningslove; men til Slutning kom han til at sige, at dette havde lange Udsigter (Berg: Det sagde jeg ikke). Ja, jeg tillader mig dog at tro at have opfattet det rigtigt. Enten det saa har lange eller korte Udsigter, forekommer det mig, at det ærede Medlem maa være enig med mig i een Ting, og det er, at det er heldigt for os Alle, at alle vore Embedsmænd med Hensyn til deres Pensionering ere stillede ens. Naar dette maa være rigtigt, maa det ogsaa være rigtigt, at det Forslag, vi her have stillet, bliver vedtaget. Man maa derhos erindre, at det, vi her fremsætte, ikke er noget Nyt; det er ikke engang afvigende fra Regjeringens oprindelige Forslag, vi holde os kun simpelt hen til det, som det blev indbragt af den ærede Minister. Jeg skal for mit Bedkommende sige, at det Spørgsmaal, om de 6 Fyrskipperne skulde have 100 Rd. mere eller mindre, ikke er det, hvorpaa det for mig kommer an. Det, hvorpaa det for mig kommer an, er at faae alle Lønningslovene ens. Man kan tvivles om, hvorvidt en Løn af 1,600 Kr. er anstændig, eller en Løn af 1,800 Kr. antagelig; men det forekommer mig ikke at være rigtigt i saa lille en Lov som denne at indføre et

helt andet Princip end det, man ellers vil indføre. Naar jeg har ubtalt mig imod at give denne Lønningsforhøielse, saa er det ogsaa grundet i det Forslag, som er vedtaget ved 2den Behandling om Pensioneringen, idet dette ogsaa forudsætter en Lønningsforhøielse for disse Mænd med 50 Rd. Man maa nemlig huske paa, at 5 pCt. af 900 Rd. bliver 45 Rd., og det er alt-saa en Lønningsforhøielse plus Ministerens Lønningsforhøielse. Det er dette, der gjør, at jeg nævner Betænkkelighed ved at gaa med den ærede Minister. Skulde vort Forslag blive vedtaget, saa vilde en hel Del af min Betænkkelighed falde bort, og jeg skal nu erklære, at, hvis mit Forslag maatte blive vedtaget — men dette kan jeg ikke faae at se, fordi Ministerens Forslag først skal under Afstemning —, skulde jeg ikke have noget imod Ministerens Forslag; men det er at give dem to Gange, naar Ministerens Forslag om Tillæget af 200 Kroner først skal vedtages og de Paagjældende dernæst skulle have 45 Rd. til. Det er en saa stor Lønningsforbedring, som man maaske ikke har set Mage til i nogen Lov overfor saa smaa Lønninger. Det er det, der gjør, at jeg ikke kan stemme derfor.

Jagd: Den ærede sidste Læser (Holm) synes dog at have glemt, at her ikke er Tale om en blot Lønningsforhøielse eller Lønningsforbedring, men her er Tale om ligefrem at give Erstatning for en forøget Tjeneste, som fordres af disse Mænd. Og naar der af den høitæredede Minister for et Dieblit siden blev oplyst, at det er blevet dem paalagt at gjøre Tjeneste i de mest farefulde Wintermaaneder, i hvilke de forhen vare fritagne for Tjeneste, skulde der dog vel ydes Erstatning derfor, naar de skulle være stillede under de samme Lønningsvilkaar som tidligere (Holm: Er dette først kommet iaar?). Det er ikke det Afgjørende her ved Sagen, om denne Forøgelse i deres Arbejde er kommen netop samtidig med Forøgelsen af Lønningen, da det dog er en Selvfølge, at det One er knyttet til det Andet, nemlig, at Arbejdet, der fordres, og Lønnen, der ydes for Arbejdet, skulle staa i Forhold til hinanden. Men jeg skal dernæst gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det vistnok gaar ham i hans Opfattelse som mangen privat Mand, at, naar de tro at spare, vilde de ofte den største Udsættelse. De Forretninger, der paalægges Fyrskipperne, ere Forretninger, hvis mangelfulde Opfyldelse kan medføre meget store Tab, baade for Staten, og hvem vigtige Omstændigheder ere dem anbetroede, og endnu mere for Private. Hvor ofte har man ikke hørt, at store Formuer ere forsvundne og gaaede til Grunde ved Mangler i en saadan Retning, og naar man tager Hensyn til, at tro Pligtopfyldelse her stiller saa overordentlig store Krav til disse Mandes Selvpoffrelse i deres Tjeneste, tror jeg ikke, at det ærede Medlem kan sige, at det Tillæg til deres